

Dato: 4. maj 2010
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 10/05735
Sagsbeh.: DLR/HBS

Besvarelse af spørgsmål nr. 35 ad L 188 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 22. april 2010.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, om det er rigtigt forstået, at Integrationsministeriets praksis for hvornår en udlænding tildes humanitær opholdstilladelse med lovforslaget ændres, således at en ansøgning om humanitært ophold kategorisk afvises, hvis ansøgerens sygdom kan behandles i hjemlandet - uanset hvad denne behandling måtte koste, og hvor kritisk ansøgerens tilstand er."

Svar:

Nej, det er ikke rigtigt forstået. Der er aldrig tale om kategoriske afvisninger af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse. Konkrete sager behandles altid ud fra den enkelte ansøgers individuelle forhold.

I sager om humanitær opholdstilladelse, hvor ansøgeren opfylder sygdomskriteriet og modtager behandling for sin lidelse, vil Integrationsministeriet efter praksisændringen som hidtil undersøge, om den nødvendige behandling er tilgængelig i offentligt eller privat regi i ansøgerens hjemland. Viser undersøgelsen, at den nødvendige behandling er tilgængelig, vil betingelserne for humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt ikke være opfyldt. Det vil normalt være uden betydning, om et givent præparat er tilgængeligt f.eks. i privat regi mod egenbetaling, uanset egenbetalingens størrelse.

Uanset praksisændringen vil Integrationsministeriet fortsat i helt ekstraordinære tilfælde – i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis – meddele humanitær opholdstilladelse på trods af oplysninger om, at der er behandlingsmuligheder i ansøgerens hjemland. Dette vil f.eks. være tilfældet, når behandlingsmulighederne og/eller forholdene i hjemlandet generelt er så usikre og uforudsigelige, at en ansøger – som lider af en livstruende sygdom i terminalstadiet – vil komme i en situation, der kan sidestilles med umenneskelig behandling.

Praksisændringen er både i overensstemmelse med praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om fortolkningen af forbuddet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling og med de grundlæggende kriterier for humanitær opholdstilladelse, hvorefter opholdstilladelse kan gives, når væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for det. Betingelserne for humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, er beskrevet i Integrationsministeriets praksisnotat af 2. september 2008, der er sendt til Integrationsudvalget (Folketingsåret 2007/2008, alm. del – bilag 171).